

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீ நடனகணபதிமாவஸ்யம்,

ஸ்ரீ த ட ன க ண ப தி

குதி பஞ்சகமும்

இவை,

அருப்புக்கோட்டை,

ஸ்ரீ சுப்ரமணிய ஞான தேசிகரது

சிஷ்யருள் ஒருவராகிய

ஸ்ரீ பிரகாசாதந்த சுலாமிகளால்,

இயற்றப் பெற்று,

.சென்னை,

தருமசிலன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்புக்கூட வுற்றன.

1021

1921

[சுப்பிரைட்.

PRINTED AT THE
DHARMASEELAN PRESS,
MADRAS.

ஸ்ரீ நடனகணபதி துணை.

சீரிய சான்றோர்களது திருச்சபைகளால் நிரம்பிப் பவீத நிரமான தொண்டை மண்டலத்தினுள் சிரேஷ்ட மிக்கதும் சைவ வியல்பும் வைணவ வியல்பும் சிறந்தது மாகிய காஞ்சியம் பதியின் நென்பக்கத்திலுள்ள வேகவதி நதியின் நீரத்தில், சித் த மூர்த்தியும் பிரம்மானுபூதிச் செல்வரும் தெலுங்கு பாஷையில் உலகம் உய்யும் பொருட்டு மதுரமான பத்யங்களைச் செய்த வருமான ஸ்ரீ வேமன்ன யோகீஸ்வரரது பாட்பரையைச் சார்ந்த மாத்துர்ச் சுவாமிகள் என்று வழங்கப் பெற்ற ஸ்ரீசிவராம சுவாமிகளால், இப்புண்ணியத் தலத்தில் சிவபெருமானுடைய திருவருளைப் பெற்ற மெய் யன்பர்கள்வந்து தங்குவதற்கும் மகேஸ்வர பூசை முதலியன செய்வித்தற்கும் யோக்கிய மாகத் திருமட மொன்று கட்டு வித்து ஸ்ரீ நடனகணபதி பிரதிஷ்டை யும் செய்விக்கப் பெற்றுள்ளது. அவண் தரிசன நிமித்தம் வந்த அருப்புக் கோட்டை ஸ்ரீ சுப்ரமணிய ஞானதேசிகரது சிஷ்யர்களுள் ஒருவராகிய ஸ்ரீ பிரகாசானந்த சுவாமிகளை ஸ்ரீ நடனகணபதி மீது தோத்திரஞ் செய்யுமாறு அன்பர்கள் பலர் கேட்டுக் கொள்ள அவர் ஸ்ரீ நடனகணபதி பஞ்சகம் செய்து கொடுத்தனர். பின்னரும் அவர்கள் தூறு செய்யுட்களால் நடனகணபதி மாலையொன்றை யியற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றுரைக்க அவர் அதனையும் அவ்வாறே யியற்றி இரண்டையுஞ் சேர்த்துத் தர அடியாரிடத்தில் மெய்யன் புடைய விழுப்புரம் தாலுகா ரா தாபுரம் லக்ஷிமி நாராயண ரெட்டியாராலும் அப்பாஜி ரெட்டியாராலும் செய்யப்பட்ட பொருளுகவியைப் பெற்று இவை அச்சிடப்பட்டுச் சாதுக்களுக்கு விரியோகஞ்செய்யப்பட்டன.

ஆ. பாலசுந்தர முதலியார்,

காஞ்சிபுரம்.

கணபதி னுணை.

ஸ்ரீ நடனகணபதிமாவல.

காப்பு.

சீருலவுங் காஞ்சிரகர்ச் செல்வப் பதிதனி லே
யேருலவு மன்பருப்ப ஷின்னடஞ்செய்-தாருலவு
வல்ல கணபதியின் வாகணிபா மாலைசெய்ய
நல்ல வருளொனக்கு நல்கு.

—

உலகுறு மெல்லரச் சத்தங்கள் தமக்கிங்
கொளிநுதிற் பதங்களே பதமாய்
நிலவுறு தவினா லித்துதி யமல
நினதடி யுறுமென நினைந்தேன்
கலனணி காமக் கண்ணிபா முமையாள்
களித்தருள் காஞ்சியம் பதியி
லிலகுறு மாத்நூர்ச் சாமிதம் மடத்தே
யிசைநடம் புரிகண பதியே.

(க)

அற்பமு நினது செயலலா தசைபா
வாதலி னுணைத்துதி புரிதல்
பொற்புறு முனது லீலையே யலதோர்
பொருளினைப் புகலுமா னுளதோ
நற்பய னுலகர்க் களித்திட வுலக
நடனசா லையினிலைந் கொழிலாம்
அற்புத மிகலே யணிகழ ளைசத்திங்
கருவாடம் புரிகண பதியே.

(உ)

உத்தம நினது திருவடி யுறவென்
 னுளமநி விறுநிதின் னருளார்
 பத்தியாற் றொழுதிக் கனுதின முனனு
 பதவொளி பாடுமா றருள்வாய்
 வித்தக காஞ்சி நகர்தலி லுறைவோய்
 விளங்குமெய் யடியவ ருளமாம்
 புத்தல லலர்க்கு மருணநல் லமார்
 புகழ்நடம் புரிகண பதியே.

(ந)

நாரணன் வடிவா யுலகினுக் கருளி
 நான்முகன் வடிவொடு படைத்துப்
 பூரண வுருவா முருத்திரன் வடிவாற்
 பொன்றவைத் துளமலைக் தோடி.
 யோரொணு வுருவா னுலவுநின் பெருமை
 யுமைப்பதற் கொண்ணுமோ வுரையாய்
 வரமண முகத்தெம் வள்ளலே யருள
 மணிநடம் புரிகண பதியே.

(ச)

பலவித மாகத் தோன்றிடு முலகம்
 பாமனா யிருக்குமுன் றனையே
 நலமுறு முல காரண மெனவே
 நாட்டிய வதிரய மநியேன்
 கலகமாய் முடியுமதவழி நடந்துங்
 கருணையில் தொழில்களே புரிந்நும்
 வினகுறு முளத்த மறிவதற் கரிய
 விரிநடம் புரிகண பதியே.

(ரு)

வெண்டிரு நீறு மக்கமா மணியும்
 வினையறு முனதடி பரவுந்
 தொண்டரின் கூட்டு முனதருட் பொலிவுந்
 துறவுநன் விலையுமுன் றனது
 தொண்டனா மெனக்குக் குறைவற வுதவிச்
 சகவுரு வடையுமா றருள்வாய்
 அண்டர்கள் பரவுங் காஞ்சியம் பதியி
 லணிநடம் புரிகண பதியே.

(ரி)

உண்மையாய் நானும் யோகிபோல் மலைமே
 லோடியு நதிபதி கடந்தும்
 வெண்மையி லிரவி லுறங்குறு திருந்து
 மெய்வளர் தாபமே புரிந்துந்
 தின்மையா யுலவு மெனக்கரு ணிலைதான்
 தெளிவுறு திருந்தவா நென்னே
 வண்மையா லோங்கி வளருங்காஞ் சியினில்
 வரநடம் புரிகண பதியே.

(எ)

உதகமில் செடிக ளுலர்வுறு மதுபோ
 லுனதரு ளுதவிடா திருக்கின்
 விதமிகும் பவத்தி லுழல்குவ னீதுன்
 விரைகழற் பணிபவர்க் குரித்தோ
 சிதருமு தலரு மலரினின் றொழுகுஞ்
 செம்மது வுலட்டெடுத் தோடி
 நதிபுக வனங்க ணிறையுங்காஞ் சியினில்
 நனிநடம் புரிகண பதியே.

(அ)

கறங்கெனச் சமுன்று பேரும்புறக் கடலும்
 கடந்திடு மொருகண மதிலே
 திறங்கொளு முளத்தாற் சலிப்பறு முனது
 திருவுரு மருவுமா நென்னே
 மறமறக் கற்றோர் தங்கள் தகத்தே
 மருவிய திருமணி விளக்கே
 பொறிகளை விளக்கி யொளிரந்திடு மமல
 புகழ்நடம் புரிகண பதியே.

(க)

தந்தையாய்த் தாயாய்ப் பாலமு தூட்டிக்
 தனிவளர்த் தெனையக லாது
 சந்தத முனது தொழும்பரு ளிருத்தாந்
 தகைமையா லெனதுயிர்த் துணைநீ
 சிந்தெனக் கருணை பொழிமுகத் திறைவ
 செறிமய லகற்றுநல் லுருவ
 நந்தலில் மாத்தூர்ச் சாமிதம் மடத்தில்
 நனிநடம் புரிகண பதியே.

(க0)

காலனை யுதைத்த கறைக்கள னீன்ற
கருணைமா கடலென நினைவே
சாலவந் தடைந்த வடியன்மீ துனது
தண்ணருள் செலுத்திவாழ்விப்பாய்
வலவார் குழலிக் கொழுநன்ற னுளத்தே
யெழுதுவைத் தகமவி முழக்கே
ஞாலா ளங்கள் கடந்தொளி ரறிவே
நனிநடம் புரிகண பதியே. (கக)

எங்குநீ நிறைவுந் தின்பமே வடிவா
ரிலகவு மிரிதரு மாயா
கங்குலிற் படுத்தென் னறிவெலாந் திதறிக்
காலத்தை யின்கழிக் கின்றன்
பொங்குவென் னமுதம் புரிகு களையிற்
பொன்மலி பொழின்மிகு வேகந்
தங்குநன் னதுயின் வளங்கொள்காஞ் சிவியினில்
தனிநடம் புரிகண பதியே. (கஉ)

பார்த்தொளிர் சடைமே லணிசெய முகுடம்
பணிமதி யொளிர்ந்திடு முனது
சொந்தபங் கொருமே ருவினதின் னலமுஞ்
சிந்தென மிளிருகின் றதகோ
வரந்தரு மைந்து புயத்தினும் பணிக
ளொளிர்ந்திடத் தகதக வெனவே
புரந்தான் முதல வமார்க டொகுதி
புகழ்நடம் புரிகண பதியே. (கங)

வயங்குறு மண்டக் குவவுக ளொருக்கென்
வாய்க்குளே யெனவுமை தனக்குத்
தியக்கறக் காட்டுங் கோலமே யடியேன்
றேரிசனை செய்யுமா றருள்வாய்
வியப்புறம் பெரிய னாட்டெனும் வடிவால்
விளங்கிய மடியவர்க் கெளிதாய்
நயப்புறு மாத்தூர்ச் சாமிதம் மடத்தில்
நனிநடம் புரிகண பதியே. (கச)

கற்பனைக் கற்றுங் கட்பட மெனவீண்
கதைவிரித் துளறுமிக் கடையே
னிற்பெறு நிலையி றிலைத்தறி வருவாய்
நிகழுமா நென்றெனக் கருள்வாய்
சிற்பாஞ் சோதிப் பிழம்பெனும் வடிவாற்
செகத்தினைத் துலக்குமெய்ஞ் ஞான
நற்பரம் பொருளே யடியரி னுளத்தில்
நனிநடம் புரிகண பதியே.

(கரு)

வானது பிறங்கு மதிச்சடை சுமந்த
மத்தக வெழிலுமுக் கண்ணுந்
தேனுகு தெரிய லணிகறைக் களமுந்
திறலுறுங் காங்களோ ரைந்துங்
காணுறுங் கழல்க ளணிமலர்ப் பதமுங்
கடையனே னுளம்பெற வருள்வாய்
நானது விதுவென் றலைவறு தலத்தே
நனிநடம் புரிகண பதியே.

(கக)

நானெனுஞ் செருக்கை யறுத்தவர்க் குளது
நமதடி யெனவுரைத் திருப்பத்
தானதைப் பெருக்கு மதியிலாமுடத்
தமியனே னடைபுமா நென்னே
மோனமார் துரியத் துள்ளொளி யாவி
முத்தொழிற் கருத்தனுமுகி
ஞானமாரறிஞர் தமதுள மகிழ
நனிநடம் புரிகண பதியே.

(க௭)

சந்ததங் காமக் கனவினா லுருகிச்
சருகென வுலருமெய் யெளியே
னந்தணின் கருணை நோக்கெனா மமுத
வாரியி லமிமுநா ளுளதோ
கந்தனைப் புறமே போகவிட் டெளிதாய்க்
கையையிற் கனியினை யடைந்தே
நிந்தையில் மாத் தூர்ச் சாமிதம் மடத்தே
நிறைநடம் புரிகண பதியே.

(க௮)

காலனைக் கூவி வலைநிம் கொடிய
கண்ணினார் தஞ்சிறு நலனுஞ்
சாலையிற் புணர் நினைமுஞ் சமராய்த்
தானநிற் தென்றவா லெறுப்பென்
வேலவ னழைக்கத் துண்புனக் குறமான்
வெருவுறக் கரியுரு வெடுத்தோய்
ஞாலத்துச் சிறந்த காஞ்சி யம்பதியில்
நனிநடம் புரிகண பதியே. (கக)

சதிசெயும் பொறியாய் படைநீன்ச் சயித்துச்
சாக்காமதியா மாணி
னதரற்கு கடந்தங் கலைவுறு மனமா
மாசனைத் தூத்தியா னந்த
நிதிமிகு மெனது வடிவெனு மரசி
னிலைபெற வுனதடி யருள்வாய்
நதிமிகு காஞ்சி புரியதி லென்று
நனிநடம் புரிகண பதியே. (உ௦)

மிகவெளி தாகப் பெறுநதியமுதம்
விடுத்ததி கடினமாய் வரைமேல்
சிகியெழ வகழ்ந்து தனக்குறுந் தாகந்
நீர்த்திநிற் தகைமைப்பா லுனைவிட்
டகமிகு மனிய வமரான வழிபட்
டழிவுறு துனதஞ் டருவாய்
அகமுடி மீதி லலைவுற வசைந்தே
யனிநடம் புரிகண பதியே. (உ௧)

மனமதி னிறைந்து வயங்குறு மணியை
மதியுற நிலைத்தறி யாது
கனைகடல் மலைகண் முதலய்ண் டிரிந்து
கலங்குமெற் குனதருள் புரிவாய்
நினைக்கெனியடைய வெயினரி லுருவாய்ச்
சென்றவேள் தமையனே யிமைக்குந்
தினமணி யெனவென் னகந்தையை யகற்றத்
திருநடம் புரிகண பதியே. (உ௨)

மாகதக் குரிலே மனநிறை யமுதே
மதிகிசர் திருமுக மயிலே
யிரதமிகு மதரத் தவனென வுளறி
யிரிவுறு துனதடி யருள்வாய்
கரணம் தொருமிக் தடைசுகக் கனமே
கதியளி கருணையின் னலமே
பரவுறு மடியர் சயசய வெனவம்
பரநடம் புரிகண பதியே.

(௨௩)

பனைமர நிழற்கீழ் பாவினைப் பருகும்
பரிசுபோற் சுகமுறு மறிஞர்
கனைபலங் கழற்றி யுலகினி லமுந்திற்
கருணையி லுளத்தரோ கமுறாய்
தனையனை வருக்கு மளித்திட மிகுந்த
தயவுடை யறிஞர துளத்தே
யனையென வெழுந்தங் கணிகழ லசைத்தே
யணிநடம் புரிகண பதியே.

(௨௪)

உலகதி விலகும் பொருளெலா மறித்த
மெனவுணர்ந் தொழித்தபின் னறிஞன்
விலகுறு மதனி னசைபுரிந் தலைந்து
விடுவனோ வெனக்கருள் புரிவாய்
பலமுறை பயின்ற பழக்கத்தின் வயத்தர்
பற்றினு லுனதடி பணியார்
கலகல வெனநற் கழலிசை கலிக்கக்
களிநடம் புரிகண பதியே.

(௨௫)

செந்தழல் மதியோ டருணனின் வடிவாய்த்
திகழுமுக் கண் ணுமைங் கரமுந்
சிந்தூர வதனப் பொவிவுமென் னுளத்தே
சிந்தனை செய்யுமா றருள்வாய்
கந்தமார் களபச் சாந்தும்பொற் றொடைகள்
கவிற்பெற மேனிமீ தணிந்து
நந்தலில் மாத்துர்ச் சாமிதம் மடத்தே
நனிநடம் புரிகண பதியே.

(௨௬)

அகந்தையு மமதை யாதற்றிய வடிய
 ஈண்டயுநின் திருவடி மலரை
 யாகந்தையே வடிவ மாநய வெளியே
 வண்ணவுறும் காலமென் றநுள்வாய்
 தகுந்தகு மெனமத் தளவொலி கிளம்பத்
 தாளமு மலையது சரிக்க
 மிகுந்தி ரு மாந் தூர்ச் சாமிதம் மடத்தே
 மலிர்தடம் புரிசை பதியே. (௨௭)

உண்பதற் குளவு முநிப்பதற் காடை
 யுதவகீ யொருபய னில்லாக்
 கண்புறத் தனத்தி னைசாயினுற் சயாவர்
 கடைமனை தோறுங்கை கட்டிப்
 பண்பறு நலகையக் காட்டிக்கண் ணிரங்கும்
 பரிதவிப் பொழிபுமா றருளாய்
 கண்புறு மாந் தூர்ச் சாமிதம் மடத்தே
 நலிர்தடம் புரிசை பதியே. (௨௮)

வாதமே முதல வளருமெய்த் தூம்பில்
 மதுசெயுங் கருத்தினை பொழித்தே
 வாதமே முதல கடந்தொளி ருனது
 காண்மலர்ப் பாதமென் றடைவேன்
 வேதமே முதலே விண்முதற் பூதம்
 விளங்குதற் கேவலவாம் பாப்பே
 ஞாதமே யெனச்சொல் லடைவிலா வடிவால்
 நலிர்தடம் புரிசை பதியே. (௨௯)

பிறங்கி மிசவி வருமுள மெழுந்து
 பேருஞ்று நதியினிற் படிந்தே
 நிறக்கி ரளர்கொய் துனதிரு சாணில்
 தேயமே டணிபுமா றநுள்வாய்
 மறுவிலாச் சனக ளளித்ததிற் சுவையின்
 வருமடி யவந்திறம் வளர்ப்பான்
 அறந்தரு தூர்வை யுங்கிகன் னாளித்தே
 யருடைப் புரிசை பதியே. (௩௦)*

தன்னுயிர் போல மன்னுயிர்க் கிரங்குந்
தகையுடை யடியவர் தொகையில்
மன்னுந் திருந்த வறிதெனு முருவா
மயலினன் வாழநா ஞானதோ
ரின்னுடை யடியர்க் கடியனாந் திறனில்
சிலைக்குமா நென்றெனக் கருள்வாய்
நன்னெறி மாத்தூர்ச் சாமிதம் மடத்தே
நனிநடம் புரிகண பதியே. (௩௧)

தடித்தெனும் வாழ்க்கை நலத்தினி லிருந்துஞ்
சக்கரச் சுழற்சினேர் நினைவாற்
பொடித்தென தறிவை நடித்திடு மனத்தின்
போக்கறுத் துணதடி மலர்த்தேன்
குடித்திறு மாந்திக் குரம்பைக்கூத் தகன்ற
கூத்தனா யென்றகங் குளிர்வேன்
நடித்திடுந் தொழிலேர் எனக்குழை தாவே
நனிநடம் புரிகண பதியே. (௩௨)

கருங்கடா மீதி லிவர்ந்துயிர் கவருங்
காலனார் தமக்குளங் கலங்கி
யருங்கழ லணியுன் றிருவடி யொன்றே
யபயமென் றடையெனக் கருள்வாய்
மருங்குவி தன்று மின்னெனு மிடையார்
மாபுவி மகளெனு மிருவர்
தருங்கல வியினுண் மகிழரி மருக
தனிநடம் புரிகண பதியே. (௩௩)

முப்புரி னுலா நுதற்கனு மதியு
முடிக்கணி பணிகளி னழகுந்
துப்புறு துதிக்கை தனையுநான் காணத்
தோன்றிநீ யென்றருள் புரிவாய்
தப்பறக் குவிசன் முதலவின் னாவர்க
டவமிழைத் தளவிலா வரங்க
ளொப்பற வடைந்தங் குலவுகாஞ் சிறிணி
லொளிர்நடம் புரிகண பதியே. (௩௪)

நாய்நரி கவருஞ் சதைத்திர ளதனை
 நரினமாய் மேருவாய் நவின்னு
 மாய்வுறு வழியி லழிவுறு துணது
 மாபுகழ் பாடுமா நருள்வாய்
 சாய்கனி சருகு மருத்தென வருந்திக்
 கடுமறை பணிவெரிப் பொறுத்து
 மாய்வறு யோகி மனத்தினை யகலா
 மணிநடம் புரிகண பதியே.

(௩௫)

உண்பதே யுண்டு முடுப்பதே யுடுத்து
 முறைத்தநூற் சுகமென வுரைத்தும்
 பண்புடைய யாது மில்லதோ ரெட்டிப்
 பவமெனத் திரிந்துணைப் பணியேன்
 மண்புன லனல்கால் கம்மதி பரிதி
 மகனெனு முருவமெய் யடி யார்
 தண்புனல் முதல வாட்டியஞ் சலிக்கத்
 தனிநடம் புரிகண பதியே.

(௩௬)

கருணையில் கடுகேநர் வன்கணார் தமது
 காயமா மிறைச்சியைப் பெருக்க
 வருண்மிகு முயிரைக் கொலைசெய்வார் நானே
 யந்தகற் கென்சொலி யதல்வார்
 தெருணனி யிலகுஞ் சைவத்தி வரியல்புந்
 தெளிவுறும் வைணவத் திறமு
 மருளற வேங்கு காஞ்சியம் பதியில்
 மணிநடம் புரிகண பதியே.

(௩௭)

அரைக்கண நரநா விதமுறு வளங்க
 ளம்பா மாந்திரையெழுதிக்
 கரைந்துள மதிக வியப்புறுஞ் சிறுவன்.
 கழலினை காணுமா நென்றோ
 வரைச்சவ டியின்மீ தொருமருப் பொடித்து
 வயங்குமா பாரதம் வரைந்தோய்
 திரையென மறைக்கு மிருண்மல மகற்றத்
 திருநடம் புரிகண பதியே.

(௩௮)

வெட்டெனப் பேசி விழித்துரைத் தடித்து
 வேருவரப் புரிபவ ரிடத்தும்
 பேட்புறத் துதிசெய் யருச்சக ரிடத்தும்
 பெருஞ்சம மடையுநா னென்றோ
 மட்டிலா வளங்க ஞ்றும்பெரு வடிவை
 வரேணிய னுக்கரு ளதனால்
 தட்டற வருளிச் காஞ்சியம் பதியில்
 தனிநடம் புரிகண பதியே. (௩௯)

நன்றுநன் நெனத்தம் விடயத்தி லழுந்து
 நலமிலாப் பொறிகளி னசையின்
 கன்றுநின் றிடாதென் னுளத்தினி னுனது
 கழலினை கருதுமா றருள்வாய்
 மன்றுளான் மகனே மதியெரி பரிதி
 வடிவுறு முக்கண வளங்கள்
 பொன்றவில் மாத்தூர்ச் சாமிதம் மடத்தே
 புகழ்நடம் புரிகண பதியே. (௪௦)

சொப்பன் மெனவென் னுறுதலா லுலகிற்
 ரெடங்குமோர் காரியத் தடையாய்த்
 தப்பது புரிவோர் தங்களை முனியாத்
 தன்மையே தமிழனுக் கருள்வாய்
 முப்புர மெரித்த முக்கண னருளு
 முத்தமிழ்க் குருகுறு முனிவா
 தப்பறு வழியி னடத்தி நற்பயனைத்
 தரநடம் புரிகண பதியே. (௪௧)

மின்னலை நிகர்த்த வாழ்க்கையின் னலமே
 விரும்பிமா தர்களு ளு விழியாம்
 இன்னல்செய் வலையி லகப்படா துனது
 இசைநடங் காணுமா றருள்வாய்
 கன்னலைப் பழித்துக் கங்கையை யிழித்துக்
 கதியளி வேகமா நகிகுழ்
 நன்னிலை மாத்தூர்ச் சாமிதம் மடத்தே
 நனிநடம் புரிகண பதியே. (௪௨)

வந்தனைக் குரிய நினதடி யார்கள்
மருவுறு சபையினி லெண்ணுஞ்
சுத்தத் திருத்தி யுனதுரு கடைக்கண்
டண்ணளி செய்யுநா ளென்மேரு
கந்தமார் கமஃப் போதுகண் மலிகத
கயங்கள் குழ் காஞ்சியம் பதியில்
நிந்தையில் மாத் தூர்ச் சாமிதம் மடத்தே
நிறைநடம் புரிகண பதியே.

(சக)

கன்னலைத் தினவுங் கூலியீ வதுபோற்
கடுபெறு நினதடி யவரின்
இன்னலை யறுத்துச் சோறுநீ ராதி
யிந்தருள் புரியுமான் டவனை
மன்னுறு நினது கருணையின் நிறத்தை
மறக்கவுங் கூடுமோ மதினமேற்
பன்னெடுங் கொடிக ளையுங்கச் சிறினில்
பரநடம் புரிகண பதியே.

(சச)

மட்டிலா நோய்க டமக்கிட மாநி
வருந்திடுங் குரம்பையை யெனதென்
கெட்டெண மதனை யகற்றியென் றலைமேல்
கெழுமணிக் கழல்கள்வைத் தருள்வாய்
கட்டறும் விஞ்சைப் பெரியவ டனையின்
கரத்தினுற் கைலைசேர்த் தருளிச்
கிட்டர்க ளுறையுங் காஞ்சியம் பதியிற்
நிருநடம் புரிகண பதியே.

(சரு)

சிந்தூர்ச் செவியுங் கருணைமுக் கண்ணுங்
திகழுறு கயமுகத் தெழிலும்
மைந்துறு புயங்க ளொந்துமென் மனத்தே
வைத்துனைப் பணிபுமா றருள்வாய்
கந்தங்க டமைத்தம் விடயத்திற் செலாது
கனெந்தவர் கருத்தெழுங் களிப்பே
மந்திர மாத் தூர்ச் சாமிதம் மடத்தில்
மணிகடம் புரிகண பதியே.

(சக)

தவமுநற் கொடையும் புலன்வயப் பொறியைத்
தன்வயப் படுத்தலு மான
பவமறு குணங்க ளொன் றமில் லடியேன்
பயனற வகங்கரிக் கின்றேன்
நவமிசு முனது திருவடி மலரை
நலனுற வெனதுளத் தமைத்தே
அவமற வெனது வடிவினை யறிய
வருணடம் புரிகண பதியே. (சௌ)

அறுசுவை யடிசி லிச்சைவைத் தழலா
ரரக்கென மிகமிக வுருகி
யிறுநல மகளிர் தமைதினை பழுது
மிழிவுநல் லறமிலா வியட்பும்
பெறுமவர் தொகுதி யகன்றுன தடியைப்
பெற்றுபு நாளெனக் கருளாய்
நறுமல ரறுகாற் றனைவழி படவே
நனிநடம் புரிகண பதியே. (சஅ)

பந்தவே ரறுக்கும் பரமனே யுனது
பதமலர்த் தினமணி யெனது
சிந்தையே குடியாக் கொண்டக விருளின்
செருக்கெலா மகற்றுமா றருள்வாய்
சூந்தமார் கையாற் றூரவரோ டெதிர்த்த
சூமரவேள் தமையனே கொடுங்கோற்
சிந்துரன் றன்னைப் பொடித்தரு ளியநற்
றிருநடம் புரிகண பதியே. (சக)

மறைதனி லறையு நீதியொன் றேனு
மனமுற வனுசரிக் காது
பறையென வாயா லறைதலே யென்றும்
பழகுறு மதியின னினது
கறையறு மொப நிஷதநல் வடிவைக்
கண்டுள மகிமுநர ளுளதோ
திறையெனக் கசங்கள் பெறுசுரு ணையனே
திருநடம் புரிகண பதியே. (ரு0)

உலகின ரெளியர்க் குதவிநிற் தான
மொப்பறுந் பெரிதென வுரைத்தார்
நலநிறை யிலலா வெளியலு மெனக்குன்
வருள்கொடுத் துதவிடி னலமாம்
வலம்புரி வெண்டா மகாபிசைக் கிடக்கும்
வாவிசூழ் காஞ்சியம் பதியில்
நிலவுறு மாத்தூர்ச் சாமிதம் மடத்தே
நிறைநடம் புரிகண பதியே. (ருக)

அந்தர மதவிந் சந்திர னுடுக்க
ளருணா தியர்க்கு யழகாய்ச்
சந்திரசெய் அலக நடனசா லையின்மேற்
றணிநடஞ் செய்வரயா ருரையாய்
சந்தத மமலக் தனதிரு சரணேத் தாழ்ந்திடு
மடியவர்க் கணபோல்
வந்தருள் புரிவாய் காஞ்சியம் பதியில்
வசநடம் புரிகண பதியே. (ருஉ)

எரியடு காட்டிற் கழுகூய் நரிக
ரிச்சைபுந் நிழக்குந்தீ யிறைச்சிப்
பெருங்கொடு மகளிர் தனையென்று நினையாப்
பெருந்தவத் துணரெவனக் கருள்வாய்
கருநிற யமுனை நிறத்தினைக் கடந்த
கரியமா லின்மரு கோணே
அருமறை யகத்தி லொளிரநி வருவ
வருணடம் புரிகண பதியே. (ருங)

எங்குநீ தனது வெரெயினைப் பாப்பி
யிருஞ்சரா சாமதை யொளிரக்கும்
பொங்குது ரியான யிலகவு முதுகம்
போலிருந் துணையறிகல்லேன்
பங்கினை யுமையா டனக்கனித் திடுநற்
பாமணக் குதவிசெய் தவனே
மங்குத லின்றிக் காஞ்சியம் பதியில்
மணிநடம் புரிகண பதியே. (ருச)

காமமே முதலாம் பதினொரு குணங்கள்
 கலக்குறக் கலங்குறு மெளியேன்
 சாமள வுத்தி தனினை யில்லாத்
 தன்மைபோ லென்றமர்ந் திடுவேன்
 கோமளத் துதிக்கை தனின்றுந் தூர்வை
 கொண்டடி யவர்க்கருள் கோனே
 தூமநல் லியாக நிறையுங்கச் சியினிற்
 றுதிநடம் புரிகண பதியே. (௩௫)

செகத்துளோர் தமக்குக் காட்சிபோற் படர்ந்த
 செந்துகி லுடுத்திவெண் ணீறு
 மிகுத்துடம் பணிந்து வயிறுசான் வளர்க்கும்
 வேலையை பொழியென விதித்து
 அகத்துறு நசையை யறுத்தெறிந் துனதின்
 னடியினை பணியுமா றருள்வாய்
 மகத்தினி லடியர் வழத்துற வருளு
 மணிநடம் புரிகண பதியே. (௩௬)

தோலொடு குருதி சதைமுத லியவாந்
 தொடக்கினை யானென்ப தகற்றிப்
 பாலொடு நீரைப் பகுத்திடு மனம்போற்
 பானிலை கண்டெந்நா ளமர்வேன்
 வோலொடு மயின்மீ தேறிநின் றுலவும்
 வேலவ னழைத்தவா ரணமே
 சீலமார் மாத்தூர்ச் சாமிதம் மடத்தே
 திருநடம் புரிகண பதியே. (௩௭)

கருமத்தின் பயனு லெய்துபோ கமதைச்
 கருதிநான் முழுவதுங் கழித்தால்
 தருமத்தி னுருவாய் வெளிவரு நினை
 தண்ணடி சாருநா ளென்றோ
 கருமத்தி நிரத்தங் கண்ணினு ரின்பங்
 கடையெனக் கண்டவ ருளத்தே
 வருமத்தி முகத்தோ டெழுந்தருள் புரிய
 வரநடம் புரிகண பதியே. (௩௮)

காரிய நிதிற் கன்செயு மவர்க்குத்
கடுங்குற விருக்குமோ வன்பில்
காரிக டமக்குத் கொழுநன்மே லென்று
கல்லென மிடுக்கு மோ கவினாய்
வாரியென் றுரைக்க முன்மதம் பெருங்கி
வளர்க்கிதாசிர வாரண வுருவ
காரியங் கண்ட னெனுந்நிவன் புதல்வ
கவிநடம் புரிகண பதியே.

(100)

பற்றறு றீரைப் பாமிழற தெல்போல்
படித்தவ னெனியுமா மோகந்
தெற்றென விளங்க வனகதன துருவஞ்
செய்திடு கின்றதே தருள்வாய்
கற்றநிந் துனனு கழலினை பரவுங்
கவிகள் துளச்சுகக் கனமே
குற்றமென் னில்லா வமலர்கள் மகிழ்வு
கொளநடம் புரிகணபதியே.

(101)

தோன்றுறு முலக விடயங்கள் சுகமாய்த்
தோன்றியின் துக்கமே தொடருங்
கான்ற சோ நகுனிற் கண்டிவை முழுதுங்
கடந்துணக் கண்டவன் கண்டான்
வான்றொடை யலர்ந்து வயங்குநற் றோளாய்
வளமிசு கவிஞர்க டொகைக
டான்றளி யதெய்ங் காஞ்சிரம் பதியிற்
நனிநடம் புரிகண பதியே.

(102)

ஒருகின முனைவை பொழித்திடிற் றேக
முலர்க்கிடுஞ் சருகினு மிகவே
கருகில் லனிலஞ் சருகிவை புசித்துக்
கடுத்தவம் புரிவது மெனிர்தோ
கருவழி யடையா வழியெனக் கெனிதரங்க்
கருக்கினி லெழக்கழல் தருவாய்
ஒருவரை பளித்த மிது தரு களிநே
யொளிர்தடம் புரிகண பதியே.

(103)

தந்தையுந் தாயுஞ் சுற்றமும் விட்டுத்
தனியனு யிருக்குமென் றனக்கு
நின்றாபி லடியர் தமக்கரு ணிமல
நீயலாற் றுணைபிறி னுளதோ
வெந்தெழுந் காம நோயினுர்க் கரிதாய்
விரிந்தெழுந் சோதியே விமலர்
சந்ததம் வழக்குங் காஞ்சியம் பதியிற்
றனிநடம் புரிகண பதியே. (௧௩)

காமமே முதலாங் கடுவெயிற் கொளுத்தக்
காய்ந்துறும் பாலையாம் பலத்தில்
வேழாயிர் களுக்குச் சுகநிலை தரவே
விளங்குகிங் கற்பக வுருவோய்
வாமநல் லடியர் தொடுத்திடுந் தமிழ்ச்சொல்
வளமிகு மலர்மணம் பெருகுந்
தாமமென் டோளி லசைந்திடத் தினமும்
தனிநடம் புரிகண பதியே. (௧௪)

விடத்தினுங் கொடிய கருங்கணுர் தமையே
விழைபவர்க் கவர்கட யுதரக்
கடத்தினுள் பிறவி கொடுத்தருள் புரியுங்
கருத்தினு லலாவர் நினைவின்
படிக்கருள் சிந்தா மணியென நினைந்தேன்
பதங்கொடுத் தெனையருள் புரிவாய்
மடத்தினுள் வளங்கள் கொடுத்தருள் புரிய
மணிநடம் புரிகண பதியே. (௧௫)

முவுல கதனி லுறைமக ளிர்தமை
முன்னவ னெனவுந்தா யெனவுந்
பாவனை செய்ய தினைநினை யெனங்குப்
பாமனை கருணைசெய் தருள்வாய்
தேவர்க ளாகர் சித்தர் காந்தருவர்
செய்செய னெனவுனைப் பணிப
மேவுறு முழக்க நிறையுங்கர் சிறிநில
மிளிர்நடம் புரிகண பதியே. (௧௬)

பந்தவேரஹக்கு மருளினை குளறு
 பதநிதம் பலியுநற் தவத்தேரார்
 வெந்துய சகற் றங் குழிவினி லெனையு
 மேவுமா நருள்புரிந் திடுவாய்
 நந்தவில் வளங்க டமையடை தேவர்
 நலனுற வடைந்தனு பரிக்கப்
 பந்தவில் பூநி யணிபான் சுதனே
 பரநடம் புரிகண பதியே.

(கூ௭)

உருசிகள் வேறுச் சாரமொன் றாகு
 முண்பைபோ ஸ்மிஞ்ச துளத்தே
 தெருளநு வாக விளங்குவ தெனக்குத்
 தெளிவுற விளங்குமா நருள்வாய்
 முருகெழு மலர்கொண் டரியுடன் பலிந்தால்
 முதலெனும் பதமுத வமலா
 அருகலில் காஞ்சி புரிபதிற் றினமு
 மருண்டம் புரிகண பதியே.

(கூ௮)

ஆசையோர் விஷத்தின் வகையதா முலகுக்
 கறிந்தமா வீரர்க ளதனைத்
 தேசறு தோட திருட்டி பென் மருந்தைத்
 தெளிவுற வுண்டுக் குவரால்
 பாசம தகற்ற வலிமையி லெளரியேன்
 பதமல ரணையுநா ளென்றோ
 வீசமென் றென்ற லுலவுகாஞ் சியினில்
 விரிநடம் புரிகண பதியே.

(கூ௯)

காரண மிறந்து கருத்தொடு மொழியின்
 கதியொழிந் தானந்த வடிவாம்
 பூரண நிலைநிற் பொருந்தற வுனது
 பொன்னடி சூட்டுநா ளென்றோ
 வாரண முகத்தேதாய் வஞ்சமி லன்பர்
 மயக்கறு மனமணி விளக்கே
 காமணந் தினிய மருகனே யருள
 நனிநடம் புரிகண பதியே.

(கூ௧௦)

தப்பறு யோக நெறியினின் மருத்தைத்
 தகைநதநி சயமுற மனத்தைத்
 துப்புற நிறவி யிருவிழி தனினீர்த்
 துளிமிக மிருகவ னமதாய்
 எப்பொரு ளதனி விலைத்திற் று மாந்தங்
 கிருப்படு னு வதையெனக் கருள்வாய்
 ஒப்பறு மாத்தூர்ச் சாமிதம் மடத்தே
 யொளிர்நடம் புரிகண பதியே. (எக)

கண்ணுறு மிடங்க ளனைத்துமெய் யறிவாய்க்
 கண்டமர்ந் தகடித கடித
 நண்ணுறு மாயா விகற்பங்க ளகன்று
 நலம்பெற வாழுமா றருள்வாய்
 பண்ணுறு மறைகள் கடலென முழங்கிப்
 பரவுநற் பதமெனும் பரம
 விண்ணு ரு வுடைய விறைவமெஞ் ஞான
 விரிநடம் புரிகண பதியே. (எஉ)

மானச மாக மல்லிகைத் தவிசும்
 வளங்களும் பலபல் வியற்றிக்
 தானதில் ரமித்துக் காலம்வீ ணுக்கிச்
 சலித்தவெற் றுனதருள் தருவாய்
 வானவர் கொடியின் வழிதனி விறங்கி
 வளம்பெற வருங்கச்சி தனிலுய்
 யானஞ்சூழ் மாத்தூர்ச் சாமிதம் மடத்தே
 யணிநடம் புரிகண பதியே. (எங)

உருக்கிய தங்கந் தரவொளி ருபவீ
 தங்கிடந் தொளிர் தல்நின் றனுலில்
 பெருக்கிய செக்கர் தனிலொளிர் மின்னின்
 பெற்றியைத் தொடருகின் றதகோ
 தருக்கியே யெதிர்த்த சிந்தூன் செருக்கைத்
 தவிர்த்தருள் கருணைமா கடலே
 இருக்குக னேத்துங் காஞ்சியம் பதியி
 லிசைநடம் புரிகண பதியே. (எச)

அருளு மடி யார் தாதுவ மெனுமோ
 சம்பவத் தொளிருமைம் முகசீன
 தெருளுயங் கலைகள் பலபல யுணர்ந்து
 தெளிந்தவர் பெறுப்பெருந் தெளிவே
 மருளயத தெனதுவந் திருவடி பருளி
 மனமாயும் பதமெனக் கருள்வாய்
 சுருளுயங் காத்தென் மிறைவசீன யென்றுங்
 கவிநடம் புரிசுண பதியே. (எரு)

பகிர்முத மாக மனத்தனைப் பழங்கிப்
 பதம்பெற வினமுதறென் நிசையே
 வெகுறுரி தழுட னடர்நுநற் கங்கை
 மெயிட தினைதலொத் தனியே
 அடிமுடி க்கணிக் தேயங்குச பாச
 மமுதறக் காத்தினிற் றுங்கிந்
 தகுந்தகு மெனுநற் சதிக்கைசந் தென்றும்
 தனிநடம் புரிசுண பதியே. (எரு)

தேவரு மனுடர் மிருகமே முகலாஞ்
 செகத்தெலா மெனதுரு வெனவே
 பாவனை வளர வைங்கா னுருவாய்ப்
 பரிவுட னெழுந்நுவந் தனையே
 முவரு மெரிநி லடைவுறுப் பதத்தே
 முகிர்க்கெழு முக்கனா வமலர்
 ரேனிக் காஞ்சிப் பதிதனி னென்று
 மிளிர்நடம் புரிசுண பதியே. (எரு)

மோதகங் கடலை யவல்குள மிளகீர்
 முருக்குநல் லதீச மிவைகள்
 ஆதர மோமின் றனக்குயா னளிப்பே
 னமலந் யெழுந்தருள் புரிவாய்
 திதிலாய் புலவ னகுளுநற் கவிமீன்
 நீஞ்சவை வயத்தனுய்க் தூது
 பாதங்கள் சிவப்ப நடந்தவன் மகனை
 பாதம் புரிசுண பதியே. (எரு)

மல்லிகை சுகந்த மாலைமங் தாயம்
 மதுமிகு முளரிசெங் கழநீர்
 முல்லைநல் லலரி முதலிய வலர்கள்
 முடிக்கணிந் திடவெழுந் தருள்வாய்
 வல்லவ ரான வசார்கள் புரத்தை
 மகிழ்குறு நகையினு லெரித்த
 தில்லையோன் மகனே யமலர்கள் துதிக்கத்
 திருநடம் புரிகண பதியே. (௭௯)

பலவித மாக வரைப்பினு மதத்தர்
 பதைப்புறு முளமதை யறிவில்
 சலனம தறவே நிறுவிநின் கழலைச்
 சந்தத நனைக்குமா றருளவாய்
 கலகல வெணநற் கழலணி கழலாய்
 கனின்பொலி காஞ்சிபம் பதியி
 லிலகுறு மாத்தூர்ச் சாமிதம் மடத்தே
 யிசைநடம் புரிகண பதியே. (௮௦)

தயங்கிடு மிரவி யுதித்திடி னிருளின்
 றன்மையென் னாஞ்சுக நிலையாம்
 நயந்தரு முனது திருவரு ஞாதீத்தால்
 நவைசெய்யிவ் வவித்தையென் னாமே
 மயங்கிடும் விசயன் றனக்கொரு கணத்தே
 மனத்தெளி வருன்பவன் மருகா
 புயங்களை விசி யருண்மழை பொழியப்
 புகழ்நடம் புரிகண பதியே. (௮௧)

சிருட்டியே முதலா மைந்தொழி லுனது
 திருச்செய லேயெனத் தெளிவாய்த்
 தெருளுறு மறிஞ்ஞரைத்தலாற் சிறியேன்
 செப்புவ. துனக்கினி யென்னே
 பருவம துடைய வமலர்கள் மலத்தைத்
 பரிதுபோன் றொழித்தருள் புரிவோய்
 தருமநற் காஞ்சிப் பதியினிற் றினமுந்
 தனிநடம் புரிகண பதியே. (௮௨)

அனந்தமாம் பெரிய வுருவென துளத்தே
 யழகுற நிறுவிபுள் றனது
 கனந்தரு கழல்க ளையுநின்ம் ப்பரியங்
 கடையறுக் குதவிசெய் திலைய
 வனந்தரு மலர்க ளிலைக்காநி முனையே
 வணங்குநர்க் கழிவிலா வரிய
 மனந்தரு மேன்க வடிவின் யருள
 மணிநடம் புரிகண பதியே. (அக.)

காஞ்சிரங் காய்தன் காப்பின் விடுமோ
 கயவர்கள் கணக்கிலா நூல்க
 ளாய்க்குவின் றுறுத் தமதுதுற் செய்கை
 யகல்வமோ வெனக்கருள் புரிவாய்
 திருகவை வகைகொண் டெதருஞ் செயல்க
 டெரிந்திடா தழைத்தநற் றனதற்
 காஞ்சொநி மபக்க மகன்,ரிட வொலிக்கு
 மணிநடம் புரிகண பதியே. (அச.)

சத்துவம் ஈரஞ் தமசெனும் குணங்க
 டங்களை யடுக்குமா னிடரைச்
 சுத்தனே பலவார் தொழில்களி லேவுஞ்
 சூழ்ச்சியை பென்றெனக் கருள்வாய்
 அத்தனே தில்லை யம்பல வானா
 வகங்களித் திடுமிளங் களிதே
 நத்தனே யமலர் தினைவினி லிலகும்
 நிறைநடம் புரிகண பதியே. (அரு.)

அற்பர்க ளெடுக்குங் காரியஞ் சிறிதே
 யாயினு முயல்வதி கமதாம்
 பொற்புற வெடுக்குங் கினையிற் பெரியோர்
 பொருந்துறு துளமகிழ்ந் திருந்தார்
 அற்புதம் விளங்கத் தினமணி பெனவென்
 வகத்துதித் தருளுநா ளென்றோ
 நிற்பெறு மாத் தூர்ச் சாமிதம் மடத்தி
 னிறைநடம் புரிகண பதியே. (அக.)

தர்க்கமே முதல வாதூற் பழகிச்
சளசள வெனவுள றியேசம்
பர்க்கமே விடய மதனிடத் தகற்றூப்
பாஸியுஞ் சுகவடி வெனப
வர்க்கமே யடைந்தா னந்தமாம் பெரிய
வாரியி லமிழுநா னுளதோ
கர்க்கச மனத்தோ ரறிவதற் கரிய
களிநடம் புரிகண பதியே.

(௮௭)

மோது பினந்த தெனவொளி ரகமு
மெதலையுஞ் சுதர்களு மனிகர்
காருறுங் கண்ணி தனையுமிங் ககன்று
காலனா ருலகமே னடைந்தார்
பேருரு மூலம் பலவடை நகிகள்
பேருங்கட லடையும்பெற் றியெனப்
பாருறு மதத்த ரடைவுறும் பதியிற்
பாநடம் புரிகண பதியே.

(௮௮)

மிகமிக வெரியு நசையெனு மனலை
மிளிருநின் கழலெழு மருளால்
தகுசம னமேசெய் தறிவுரு வாகத்
தமியனே னுலவுநா னுளதோ
இகல்தரு நசையை இறையுந்த முளத்தி
விருத்திடா தகற்றுமெய் யடியார்
நகுமக மிடமாய் வளர்ந்திடு பெரும
நனிநடம் புரிகண பதியே.

(௮௯)

குணநலங் கல்வி குறைவிலாத் துறவுங்
கோதிலார் கூட்டுமெற் கருளி
மணமிகு ஞான மனர்கொடிங் குணையே
வழிபட வழியெனக் கருள்வாய்
பணைவாந் தன்மே லகிபணி யொளியைப்
பரப்பிடச் செக்கர்போன் றிலகக்
கணம்பெறு மசூர் காரகார் பரவக்
களிநடம் புரிகண பதியே.

(௯௦)

தன்னிடத் திருக்குங் கசடினை யுணராத்
தன்னமபாற் பிறரிடத் திருந்து
மன்னுநற் குணங்கள் சிறிதென நினைந்து
மதத்தினு ளுயர்த்துந் கின்றென்
பன்னிய சடைபி ளிலைநீ ரிம் பணியின்
பவனனான் மிகமிக வெரியும்
வன்னியங் கன்ன வளபி து காஞ்சி
வரநடம் புரிசை பதியே.

(40க)

குணநல முண்டி கசனநுந் களித்த
கொடைபொரு டையினை மறிகும்
பண்பிற் கொடியர்க் களித்திடு முதவி
பளித்தாறி சிகொன நினைந்தென்
கணமுன தடியி ளைவற நிலைக்கக்
கடையனுக் குதவிசெய் திலையே
குணபிசு மடியர் தமதுள மகிழ்வு
கொளநடம் புரிசை பதியே.

(40உ)

ஆழுக்குறும் பாண்ட மதலீக் னிகுட்ட
மலைந்திந் தனகணமபாற் கசட
பிழுக்குற உனக மதலிள்வி னிலைந்திங்
கிறப்படுத னெனக்கருள் புரிலாய்
விழுங்கித்தன் னுதரத் துட்படைப் பாதி
விரிஞ்சனா நெபர்க்குணர்த் தியநற்
கழல்களிற் கழல்க ளிவைசுரத் தினமுங்
கலிநடம் புரிசை பதியே.

(40ங)

சாத்திக் கடையை விரித்தொழி யாது
சற்குரு தனதிரு சரணே
மாத்திர மெனயான் நம்பினுல் விடு
பலித்திடா திருத்துமே பகாய்
தோத்திரத் தீயாதி தோத்திரிப்பவனும்
அதித்திடு சற்பொரு ளானைப்
காத்திர மியக்குந் குத்திர வுருவ
கலிநடம் புரிசை பதியே.

(40ச)

சந்திரன் ஞார மீதுமோ கத்தாற்
 றனனாடல் பதயத்தினை யடைந்தான்
 வெந்துபர் தருமிந் நசையினைப் பெருக்கி
 வெறுத்தன ருனதடி சிநியர்
 சிந்தூர வதனப் பொலிவுமின் னருளுஞ்
 சிந்தனை செய்யுமா றருள்வாய்
 நந்தலில் மாற் தூர்ச் சாமிதம் மடத்தில்
 நனிநடம் புரிகண பதியே.

(௯௫)

ஞரிய னுமிக்கள் முதலிய பொருள்க
 டோன்றியு மிவைகடம் மூல
 காரக னுன வுனதிரு சரணைக்
 கருத்தினி விருத்திடா தலைந்தேன்
 வாரியே கருணை வள்ளலே யன்பர்
 மதியினி லெழுமுழு மதியே
 தாரினிற் சுரும்ப ரொலித்திட வசைந்து
 தனிநடம் புரிகண பதியே.

(௯௬)

வெயிலினிற் களைப்புற் றருநிழ றேடி
 வெந்தெழும் பாலையை மேனித்
 துயில்செயு மவன்போலனை முத லோனாத்
 துறந்துமிவ் வுலகவா டல்களிற்
 பயிலல்செய் வீணன் சுகநிலை யதனிற்
 பதைப்பற விருக்குமா றுளதோ
 அபில்கொளு முருகன் றனைச்சயித் தென்று
 மணிநடம் புரிகண பதியே.

(௯௭)

வனத்திலுங் கொடிய குகையிலுமிருந்து
 மருத்தினை யடக்கினைன் ஞானம்
 மனத்திலு முதய மானதிங் கினியான்
 மாணுறு ஞானியா யினனே
 யெனவெறும் வாயா லுளறிநாள்கழிக்கா
 கென்றுன தினைபடி யடைவேன்
 தினமணி யெனவென் னகந்தையை யகற்றத்
 திருநடம் புரிகண பதியே.

(௯௮)

கொடுமையில் வடவை பெனுமகள் கொழுநற்
கற்றுவ னன்றிவேறியே
தடித்தன மனமே யுன்கினர்க் கிபன்ற
சத்துரு வலதுவே றியே
படருல கதனி னுளநலங் குறித்துப்
பணதத்தெழு மதியினைச் சயிககத்
திடமெனக் கருள்வா யருண்டுகத் தெனிலே
திருநடம் புரிகண பதியே. (கக)

இவ்வல கதனி லடைசுக மிறையா
மிதிற்றுன்பமளவில் தாகு
மவ்வலக யிருந்துஞ் சுகமிகு முன்ற
வடியினை பாவுறு தலைக்கேள்
எவ்வயில்லுனது திருவரு னடைநத
வெழிற்சிவ ராமசா ம்பெணங்
கவ்வயில் மாத்தூர்ச் சாமிதம் மடத்திற்
கலிரடம் புரிகண பதியே. (க)

மேன்மைய தான வொழுக்கசாத் தியமா
மெய்யருட் சுகமடை வதற்குக்
கான்மலர்க் கழலுன் னடியனு மெனக்குக்
கருணையா லுதவிவாழ் விப்பாய்
தேன்மறை துளிக்கு மெழிலிறற் குழலாள்
தேவிகா மாணியாஞ் சிவையோர்
பான்மரு சியநம் பரமனின் சுதனே
பாநடம் புரிகண பதியே. (கக)

இலங்குநடன கணபதியி
னினைத்தான் வாழி வேள்வாழி
நஞ்சே ருமைகா மாணிதனின்
நலின பொற்பா தம்வாழி
செஞ்சேர் சடையே கம்பன்றன்
சாணம் வாழி யின்பநலப்
பலஞ்சார் குாவன் பதம்வாழி
பாடினடியார் தாம்வாழி

உ

கணபதி துணை.

பூநீ நடனகணபதி துதி பஞ்சகம்.

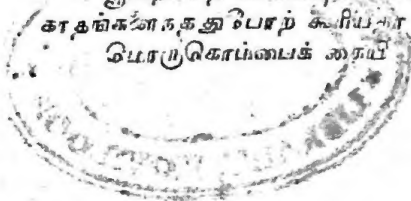
காப்பு.

நன்னகராங் காஞ்சி நடன கணபதியின்
தன்னிகராந்தாளோ சரணாகும்—என்று துறின்
பஞ்சகத்திற் கன்பாற் பதம யுதவுமொரு
சஞ்சக் கரக்கலிறே காப்பு.

வீருலவுங் காஞ்சிநகர்ச் சிவகாமக்
கண்ணியெனுந் தேவி பாக
வீருலவுஞ் சடாடனியே கம்பேசன்
செக்கரென நிறத்தோ னீன்ற
பாருலவு மன்மர்குழாம் பாடவதற்
கிசைந்துகடம் பயிலு மோனப்
பேருலவு மானந்த நடனகண
பதிதுணைத்தான் பேணி வாழ்வாம்.

கண்டனவாக் கினியாள்வல் லபைகாமக்
கலவியிலே கலங்கத் தோய்ந்தும்
வண்டனப்பா வையாரின் மிதுனமிலா
விரக்தனைன வழங்கப் பெற்றோன்
மண்டலத்தன் னடியார்க்கோர் வசதியெனு
மாதூரர் மடத்தே வாழுஞ்
செண்டனவின் நடனகண பதிதுணைத்தா
ளிக்கணமே சென்னி சேர்ப்பாம்.

பூதங்க னைந்தொருநாற் கரணமுதற்
பொறிபுலன்கள் போக்கி யீன
போதங்க னைந்தொருநாற் மேகாந்தப்
பூமிதனிற் பொலியு மன்பர்
காதங்க னைந்ததுபோற் கூரியநா
மொருகொம்பைக் கையி லெந்தி

௨௩ ஸ்ரீ நடனகணபதி துதிபந்தகம்.

மாதங்கு முகமாதூர்ச் சாமிபட
மேன்மை மன்னவாழ்க.

அகத்தையார் கண்டிமநீ நானக்தப்
பேமொளியை மடியார் தாய
வகத்தான் நன் மகிழிடமா யமர்வாணைக்
காங்கிகை மருகி மிழ்கு
மகத்தாண்டிவர் மையிசைமீய வினாடுமொரு
மாதூர் படமே மேகிச்
சகத்தன்ன யாளுமொரு நடனகன
பதிதன்னைச் சாரு கிற்பாம்.

தன்னடியார் தன்னமுது கண்டிகளி
சொன்ருவனச் சடையு சான்ற
மன்னுதில் மாதூர் படமேயி
வகத்தருவா மியாமே பென்று
நன்னகத்தல் முகங்காட்டிக் கருணைபொழி
நயன்முமைங் காமுங் காட்டி.
இன்னிசைமீசர் கழங்காட்டு நடனகன
பதிதிறந்தா னென்னெ பென்னே.

